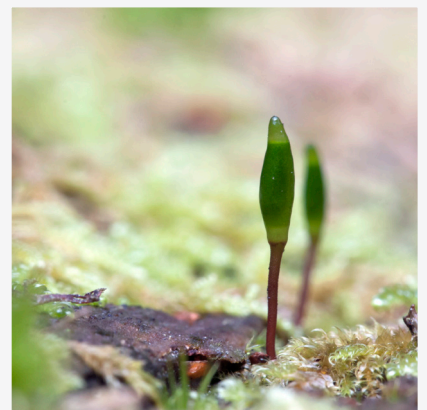

Bevarandeplan för Natura 2000-området

Båvenöarna

Omslagsfoto: Per Folkesson

LÄNSSTYRELSEN
Södermanlands län

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000- områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000- område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t ex skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på

”kartverket skyddad natur”. I kartverket söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information (se bilaga för användarhandledning).

Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shp-fil. Det görs på Miljödataportalen.

För mer information om Natura 2000:

Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/sodermanland eller telefon 010-22 340 00

Naturvårdsverkets hemsida: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>

Miljödataportalen: <http://mdp.vic-metria.nu/miljodataportalen/>

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0220145 Båvenöarna

Kommun: Flen och Nyköping

Områdets totala areal: 774,6 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen:

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2019-12-10

Markägarförhållanden: Staten och privat

Regeringsbeslut, historik:

SPA: 1998-01-01, regeringsbeslut M97/4407/4, pSCI: 1998-01-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

3130 - Ävjestrandsjöar	1163 – Stensimpa, <i>Cottus gobio</i>
6270 - Silikatgräsmarker	1149 - Nissöga, <i>Cobitis taenia</i>
6410 - Fuktängar	A002 - Storlom, <i>Gavia arctica</i>
8230 - Hällmarkstorräng	A075 - Havsörn, <i>Haliaeetus albicilla</i>
9010 - Taiga	A094 - Fiskgjuse, <i>Pandion haliaetus</i>
9070 - Trädklädd betesmark	A215 - Berguv, <i>Bubo</i>
9160 - Näringsrik ekskog	A236 - Spillkråka, <i>Dryocopus martius</i>

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden:

Natura 2000-områdets prioriterade bevarandevärden är den näringsfattiga klarvattensjön (ävjestrandsjöar, 3120) med dess rika fågelliv (storlom, A002 och fiskgjuse, A094), samt de öar i området med gammal barrdominerad skog (taiga, 9010) då dessa fungerar som lämpliga häckningsbiotoper för bland annat fiskgjusen.

Motivering:

Båven är en näringsfattig klarvattensjö med hög vattenkvalitet och en rik riskfauna med nissöga och stensimpa. I regel är rosettväxterna de mest typiska i området, och på många håll där bottarna är lämpliga finns typiska arter som notblomster, styvt och vekt braxengräs, strandpryl, sylört. På de stora öarna finns flera bestånd med naturskogslignande barrskog, och på flera av öarna finns det gott om 150–200-åriga tallar. Det har påträffats flertalet arter knutna till gamla träd i området, bland annat blomkålssvamp (gammal tall), talticka (gammal tall), stor aspticka (gammal asp) och oxtungssvamp (gammal ek). Båven och dess omgivning har med sin mångformighet och sitt ostörda läge goda förutsättningar för ett rikt fågelliv. Området är sedan länge känt för flera sällsynta fågelarter som berguv, havsörn, fiskgjuse och storlom. Sjön har historiskt haft ett av landets tätaste bestånd av fiskgjuse, med omkring 25 häckande par. Båven hyser även en av landets största populationer av häckande storlom.

Prioriterade åtgärder:

Det bör upprättas en strategi för att minska störningen under häckningstid för störningskänsliga fågelarter inom Båvenöarna Natura 2000-område, till exempel genom att informera och kanalisera friluftslivet i syfte att minska risken för störning vid häckningsplatserna. Även åtgärder för att återskapa en någorlunda naturlig vattenregim i området är prioriterat, samt åtgärder i syfte att minska den externa näringsbelastningen till Båven.

Beskrivning av området

Natura 2000-området Båvenöarna utgörs till största delen av naturreservaten Båvenöarna, Hornafjärden och Dagnäsön. Inom området finns ett 15-tal öar och skär. På de större öarna växer gammal barrdominerad skog med naturskogskaraktärer som död ved och gamla träd. Tall är det dominerande trädslaget och på flera av öarna finns det gott om 150–200-åriga tallar. Längs stränderna och i mer låglänta partier dominerar lövträd, främst klibbal och björk, samt inslag av ädellövträd. Flertalet arter knutna till gamla träd har påträffats i området, bland annat blomkålssvamp, stor aspticka, talticka och oxtungssvamp. Även det kalkgynnade halvgräset hartmansstarr har hittats på västra delen av Kalvholmen. Dagnäsön karakteriseras av ett välhävdad åker- och beteslandskap med insprängda skogs- och hållmarker. Halvön är belägen i en medeltida kolonisationsbygd med visst inslag av äldre kyrkor och herrgårdar. Här finns ett varierat skogs- och odlingslandskap, bitvis stort inslag av traditionella fodermarker.

Båven är den tredje största sjön av Södermanlands läns cirka 800 sjöar, efter Mälaren och Hjälmarén, och är den största sjön som ligger helt inom länet. Det är en näringsfattig klarvattensjö med hög vattenkvalitet. Strandkonturen är starkt flikig och ett stort antal bergiga öar ger området viss skärgårdskaraktär. Sjön har fått sin utformning av ett antal markanta sprickdalar som i sydost - nordvästlig riktning genomkorsar landskapet. Fiskfaunan i Båven är rik och i sjön förekommer bland annat gädda, abborre, gös, ål, sik, siklöja, gärs, nors, lake, samt en av landets tre förekomster av mal. Även arterna stensimpa och nissöga har hittats i sjön.

Vid sjön finns två mindre tätorter, Sparreholm och Skebokvarn. Övrig bebyggelse i landskapet kring Båven är främst knuten till det äldre odlingslandskapet. Talrika byar, ensamgårdar och torp ligger spridda i det omväxlande landskapet och är förbundna med gamla vägar som slingrar sig fram genom skogar, åkrar och hagar. Landhöjning och aktiv sjösänkning har gett upphov till lövskogsbestånd på vad som tidigare var sjöbotten. Många av markerna runt omkring sjön domineras av ek med inslag av lind och andra barr- och lövträd, ofta med ett välutvecklat buskskikt av arter som bland annat hassel och skogstry. Det är mosaiker av slutna lövskogar, välutvecklade brynmiljöer, ädellövskogmarker och solöppna gräsmarker har höga biologiska värden. Jordarterna runt Båven utgörs huvudsakligen av morän, lera och en del isälvsediment. Båven är del av Södermanlands gröna infrastruktur, den och området kring själva sjön är på olika sätt utpekade som värdeakt för olika naturvärden (regional handlingsplanen för grön infrastruktur i Södermanlands län 2019). Grön infrastruktur definieras som ett nätverk av natur som bidrar till fungerande livsmiljöer för växter och djur och till människors välbefinnande. Att bibehålla landskapets gröna infrastruktur är avgörande för att bevara biologisk mångfald och ekosystemtjänster, eller nyttor som vi människor får från naturen, till exempel pollinering, livsmedel, vattenrening och naturupplevelser. Värdeakt är utpekade landskapsavsnitt där det finns särskilt höga ekologiska bevarandevärden. Att ett område har pekats ut som en värdeakt medför inte några formella krav på mark- och vattenanvändningen. Delar av området ingår i värdeakterna klarvattensjöar med kortskottsväxter, malens rike i Södermanland, samt nätverket för tjockskalig målarmussla, vilket innebär att sjön innehåller höga värden kopplat till dessa. Båven befinner sig även mitt i den skogliga värdeakten Centrala Södermanlands sjölandskap som tas upp i Södermanlands Skogsstrategi från 2006, vilken även är en del inom den gröna infrastrukturen. Sjön och dess omkringliggande område är även av stort intresse för det rörliga friluftslivet, där kanotning och båtsport är de dominerande aktiviteterna. Under vintrar med snöfria isar har även långfärdsåkning på skridsko blivit populärt och även pimpelfiske förekommer i viss omfattning under vintern. Inom Dagnäsöns naturreservat finns det även en vandrings slinga runt halvön.

Båven och dess omgivning har med sin mångformighet och sitt ostörda läge goda förutsättningar för ett rikt fågelliv och är sedan länge känd som en betydelsefull fågelokal. Området är känt för flera sällsynta fågelarter som berguv, havsörn, fiskgjuse och storlom. Sjön har historiskt haft ett av landets tätaste bestånd av fiskgjuse, med omkring 25 häckande par. Idag uppskattas dock fiskgjusepopulationen till cirka 15 par. Populationen av storlom är också en av de större i landet med omkring 35 häckande par. Havsörnen har efter en lång tid återvänt till Båven. Ett antal häckningar sker årligen i sjöns närhet och den används regelbundet för att fånga fisk. Det finns troligen också berguv vid Båven, vilken tidigare har häckat kring en av områdets branter. Flera öar och uddar invid land är idag skyddade Växt- och djurskyddsområde för att skydda häckande fåglar, främst för att skydda och främja fiskgjusens och storlommens livsmiljöer.

Bevarandeåtgärder

Enligt 7 kap 28§ miljöbalken krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön eller störa utpekade arter i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötsel och förvaltning av området.

Skydd:

Naturaområdet Båvenöarna omfattas av tre naturreservat, Båvenöarna, Hornafjärden och Dagnäsön.

Strandskydd gäller enligt 7 kap. 13–18 §§ Miljöbalken. De flesta öarna i Natura 2000-området omfattas av 300 meter strandskydd.

Skötsel:

Kunskapsunderlaget vad gäller de utpekade fågelarternas förekomst i området är bristfälligt och skulle behöva uppdateras med aktuell information från området, där en kartläggning av arternas populationsutveckling skulle behöva göras. Detta för att ge bättre kunskap om arternas situation i området och för att kunna göra mer rättfärdiga bedömningar av bevarandetillstånden för arterna inom Natura 2000-området. Även för fiskarterna, nissöga och stensimpa, skulle en kartläggning av arternas populationsutveckling behöva göras för att kunna göra bättre och mer rättfärdiga bedömningar av deras bevarandetillstånd.

Det bör även upprättas en strategi för att minska störningen under häckningstid för störningskänsliga fågelarter inom Båvenöarna Natura 2000-område, till exempel genom att informera och kanalisera friluftslivet i syfte att minska risken för störning vid häckningsplatserna. Även att upprätta nya växt- och djurskyddsområden på vissa känsliga platser kan vara en del i denna strategin, samt se över befintliga för att de ska fylla sin funktion.

Antalet boplatser för arterna fiskgjuse (A094) och storlom (A002) kan behöva öka framöver om det råder brist på lämpliga boplatser och populationerna i området minskar. Detta kan göras genom att artificella boplatser byggs/sätts ut.

Det behövs åtgärder för att minska den externa näringsbelastningen till Båven. De båda vattenförekomster som själva Båven omfattar (Båven, västra och Båven, stora) uppnår god status. Delar av sjön uppvisar dock övergödningsrelaterad problematik, och för näringsstatusen ses en generell försämring under senare år, vilket är något som motiverar att åtgärder behövs. Inom vattenförvaltningen föreslås preliminärt åtgärder som strukturkalkning, anläggning av våtmarker och skyddszoner samt åtgärder av bristfälliga enskilda avlopp.

Det skulle även behövas åtgärder för att den långsgående konnektiviten ska uppnå god status i i sjön. Inom vattenförvaltningen föreslås åtgärder som anläggande av fiskvägar eller utrivning av vandringshinder i anslutande vattendrag (VISS). Vid åtgärder i anslutande vattendrag och i synnerhet vid Sibrodammen i sjöns utloppsområde bör någorlunda naturliga vattenståndsvariationer eftersträvas. Minskade vattenvariationer bör så långt som möjligt undvikas då de kan påverka Natura 2000-områdets värden negativt.

En beskrivning av förekomsten av sedimentföroreningar, miljögifter i vattenområdet samt föroreningsspridning till Båven från potentiellt förorenade områden, industrier, och andra betydande föroreningskällor skulle förbättra möjligheten att se vilka åtgärder som kan minska negativa effekter av miljögifter i området. Detta är en åtgärd som även omfattar Natura 2000-området Båven, vilket är angränsande till Natura 2000-området. Beskrivningen bör utformas med syfte att utreda eventuell pågående och historisk föroreningsspridning till sjön och den bör göras utifrån faktiska undersökningar av sediment och vatten i Båven och dess tillflöden. Även grundvatten i närheten av Båven kan vara av intresse att undersöka för bedömning av om sjön påverkas av eventuellt inflöde av förorenat grundvatten. Sedimentundersökningar är även intressanta för att bedöma risken för negativa effekter på vattnets kemiska status som följd av resuspension av sediment och partikelbundna föroreningar. Framförallt vore det intressant att göra sedimentundersökningar på ackumulationsbottnar i närheten av tillflöden från de förorenade områdena med riskklass 2 som finns i Sparreholm, Skebokvarn och Sibro.

Områdena med lövskog (9070, 9160) och taiga (9010) bör få möjlighet att utvecklas mot att bli naturskogsartade med hög andel död ved, god kontinuitet i trädskiktet, samt träd av hög och olik ålder. Inom naturtypen taiga kan åtgärder för att skapa ny död ved behöva göras i de delar av skogarna där det förekommer lite eller sparsamt med död ved. I tallpräglade skogar kan bränning vara ett alternativ, exempelvis för att få bort gran, skapa mer död ved och brandpräglade yngre tall. Arten spillkråka (A236) är beroende av grova träd vid häckning det är därför viktigt att enstaka gamla, grova tallar (gärna även små grupper), asp eller döende träd sparas. Död ved och kvarlämnade högstubbar är viktiga födosöksplatser för spillkråkan och därför även viktiga att spara. Inom naturtyperna trädklädda betesmarker (9070) och näringsrik ekskog (9160) kan det behövas åtgärder för att gynna de grova lövträden och arter knutna till dem. Det kan exempelvis vara att röja kring de grova lövträden, samt att säkerställa en förnygring av lövträd och då främst ek.

De hävdberoende naturtyperna i området (6270, 6410, 8232, 9070) behöver fortsätta att hävdas. För att naturtypen silikatgräsmarker (6150) ska kunna bibehålla sin karaktär behöver även träd och buskar av igenväxningskaraktär röjas bort. Även för de norra delarna av fuktängarna kan en del buskar och träd, samt vass behöva tas bort för att de inte ska växa igen.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målkriterier, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målkriterier följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000-naturtyperna och arterna har gynnsamt bevarandetillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:**3130 – Ävjestrandsjöar**

Areal: 618,33 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Natura 2000-området Båvenöarna är beläget söder om Hyltingeö i Båvens centrala del. Övriga delar av Båven utgör ett eget Natura 2000-område (SE0220303 Båven). Båven är med en yta av 69 kvadratkilometer Södermanlands tredje största sjö, efter Mälaren och Hjälmarén. Sjön ligger 21 meter över havet i Nyköpingsåns vattensystem och avvattnas söderut till Lidsjön via Husbyån. Båvens vattennivå regleras av ett dämme vid Sibro. Villkor för regleringen beskrivs i en deldom som i ett stämningssmål meddelades av Söderbygdens vattendomstol år 1941. Miljödomstolen vid Nacka tingsrätt anger i mål M 3054–08 att deldomen inte kan betraktas som en tillståndsdom. Sibrodämnet utgör ett definitivt vandringshinder för vattenlevande organismer och regleringsbestämmelserna medför även förändringar av sjöns naturliga vattenregim. Båvenöarna ligger i den delen av sjön som utgörs av vattenförekomsten Båven, stora (EU_CD SE654414-61186) och bedöms ha god ekologisk status enligt VISS statusklassning. För näringsämnen ses under senare år en tendens till ökande halter. Betydande påverkanskällor till Båven uppges vara jordbruk, förorenade områden, enskilda avlopp samt atmosfärisk deposition (källa: VISS).

Båven har med sin mångformighet och sitt ostörda läge goda förutsättningar för ett rikt fågelliv och hyser tät bestånd av bland annat fiskgjuse och storlom. I sjön har så mycket som ett 40-tal arter av vattenvegetation noterats, undantaget övervattensväxter. Strandvegetationen i Båvenöarnas Natura 2000-område är som regel karakteristisk för näringsfattiga vatten med kortskottsväxter som notblomster, braxengräs, strandranunkel och strandpryl. I sjön förekommer också den främmande och invasiva kärlväxten vattenpest. Båvens fiskfauna är artrik och omfattar ett 20-tal arter. I artlistan återfinns bland annat lake, mal och ål som är rödlistade i kategorierna nära hotad (NT), sårbar (VU) respektive akut hotad (CR). Även sex av landets sju inhemska stormusselararter har noterats i sjön.

Bevarandemål

Ävjestrandsjöar ska ha relativt klart vatten och präglas av någorlunda naturliga vattenståndsfluktuationer. Området ska ha stränder som tidvis blottläggs och som under dessa perioder hyser annuell pionjärvegetation. Båven ska ha god ekologisk status och vattnet bör inte ha betydande påverkan från gödning eller skogsbruk i sjöns närområde. Artsammansättningen ska vara naturlig och det ska vara fria vandringsvägar i anslutande vattensystem. Vattnet ska ha inslag av typiska arter som notblomster, sylört och siklöja. Arealen av naturtypen ävjestrandsjöar ska inte minska från sin nuvarande hektaromfattning på 618,3 hektar vid medelvattenstånd.

Negativ påverkan

- Sjöns reglering och förändringar av denna som medför än mer onaturliga vattennivåer och fluktuationer. Onaturligt låga vattenstånd och/eller överdämning kan leda till erosion, försumpning och/eller igenväxning i strandzonen och inverkar negativt på Natura 2000-områdets värden. Regleringskonstruktioner som utgör vandringshinder. Vandringshinder i anslutande vattendrag som fragmenterar populationer av de i Habitatdirektivet utpekade arterna tjockskalig målarmussla, nissöga och stensimpa och även hindrar spridning av andra organismer i vattensystemet.
- Skogsbruk i tillrinningsområdet kan orsaka ökad belastning av humusämnen, grumling och igenslamning av bottenvegetation och grunda bottnar. Avverkning av strandskogen kan förändra hydrologi och struktur i strandzonen och ökar risken för erosion.
- Markavvattning och regelbunden rensning av diken i tillrinningsområdet kan orsaka grumling. Jordbruksåtgärder i sjöns och tillflödenas närområden riskerar även att orsaka läckage av närings- och bekämpningsmedel. Extensivt jordbruk bidrar dock ofta till att hålla betesmarker och strandängar öppna.
- Utsläpp av föroreningar från punktkällor, exempelvis avlopp, industri, trafikdagvatten, täkt eller annan verksamhet ökar risken för negativa vattenkemiska förändringar. Gäller även mer diffusa läckage från förorenade områden, golfbanor etcetera.
- Infrastrukturanläggningar kan orsaka grumling och utsläpp av miljöfarliga ämnen i diken och vattendrag uppströms. Broar och vägtrummor över in- och utflöden kan orsaka vandringshinder.
- Ökande motorbåtstrafik, särskilt av båtar där motorer och bränslen inte är miljöanpassade.
- Exploatering av strandområden är negativt för möjligheten att upprätthålla naturliga strandmiljöer och riskerar att öka framtida efterfrågan om översvämningsskydd.
- Muddring, grävning, utfyllning eller annan åtgärd som kan medföra läckage av näring och/eller miljöstörande ämnen samt påverka arter och naturtyper negativt. Upplag av schakt- och muddermassor i strandnära områden eller vassar kan innebära ökad näringstillförsel under lång tid.
- Fiske som är ensidigt mot vissa arter eller som är för hårt i förhållande till sjöns naturliga produktionsförmåga kan påverka konkurrensförhållanden och artsammansättningen i sjön.
- Avsiktlig eller oavsiktlig spridning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/eller orsaka genetisk kontaminering.
- Kalkning av omgivande marker förändrar de fysiska och kemiska förutsättningarna för strandmiljöernas naturligt förekommande arter. Kalkning av naturligt sura (icke antropogent försurade) tillflöden och sjöar påverkar förutsättningarna för de arter som är anpassade till naturligt sura förhållanden. Naturtypen ävjestrandsjöar kan ha låg buffringskapacitet mot försurande ämnen vilket ökar riskerna för onaturlig sänkning av sjöns pH-värde, som i sin tur kan påverka naturtypen negativt.

Bevarandetillstånd

Båven har en artrik flora och fauna där ett stort antal typiska arter finns representerade, och sjön uppnår en god ekologisk status. Sjön uppvisar dock tecken på en gradvis förändring mot ett mer näringsrikt tillstånd. Det förekommer även vandringshinder i anslutande vattendrag och vattenregimen påverkas negativt till följd av reglering. Bevarandetillståndet för naturtypen ävjestrandsjöar (3130) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms därför som icke gynnsamt.

6270 – Silikatgräsmarker

Areal: Arealen 6,66 hektar är fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Inom Natura 2000-området finns flera mindre områden som utgörs av denna naturtypen. På senare år har restaureringsåtgärder skett inom ett par områden. Vissa delar har ek- och björkhagskaraktär och mycket fin flora på stora delar av objekten. Inom områdena finns flera hävdgynnade ängs- och hagmarksväxter, exempelvis brudbröd, solvända, jungfrulin, rödklint, ögontröst, gråfibbla, blåsuga, bockrot, kråkvicker, ängsvädd och svartkämpar. Bland dagfjärilar som påträffats finns storfläckig pärlemorfjäril, pryddlig pärlemorfjäril, mindre guldvinge och klöverblåvinge. Områdena betas av nötkreatur och hävden är överlag god, men svag i vissa delar

Bevarandemål

Silikatgräsmarkerna ska vara artrika, präglade av en lång hävdkontinuitet och ha en naturlig näringsstatus. Naturtypen ska hållas öppen, men ett mindre inslag av hävdpräglade, solbelysta träd och buskar gynnar normalt områdets biologiska mångfald och får förekomma. Betetrycket ska vara tillräckligt för att främja en hög artrikedom, framförallt i form av ängs- och betesmarksarter. Typiska arter för naturtypen som exempelvis bockrot, svartkämpar och brudbröd ska vara vanligt förekommande. Arealen silikatgräsmarker (6270) ska inte minska från sin nuvarande hektaromfattning på cirka 6,7 hektar.

Negativ påverkan

- Upphört eller minskat bete, samt utebliven röjning leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och att känsliga arter trängs ut och försvinner. Alltför kraftig röjning av buskar och träd kan dock påverka organismer som är beroende av dessa strukturer negativt. Samma gäller ett alltför intensivt betetryck.
- Floran påverkas negativt av spridning av gödsel, och tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar kan också påverka floran negativt.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring inom naturtypen eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet kan påverka naturtypen negativt. Dikning eller andra åtgärder som grävning eller andra markåtgärder kan förändra hydrologin i området, vilket kan vara negativt för naturtypen.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen silikatgräsmarker (6270) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som gynnsamt, då hävden i området är god och det finns en rad av typiska arter för naturtypen i området.

6410 – Fuktängar

Areal: Arealen 1,5 hektar är fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Fuktängarna i Båven finns främst på Dagnäsön, i en svacka mellan två vikar på Storängen. De domineras av gräs och starrarter, med stor dominans av tuvbildande arter. På ängen som är belägen i den norra viken förekommer det en del buskar och lövträ, och från strandkanten tränger vass in. Området betas idag och det har inte bedrivits slåtter på länge.

Bevarandemål

Fuktängen ska ha präglats av en lång beteskontinuitet och ligga på fuktig-blöt mark med naturlig hydrologi. Naturtypen ska vara öppen, men ett mindre inslag av hävdpräglade, solbelysta träd och buskar gynnar normalt områdets biologiska mångfald och får förekomma. Hävdtrycket ska vara tillräckligt för att främja en hög artrikedom inom flera artgrupper, till exempel fåglar och kärlväxter. Typiska arter för naturtypen ska vara vanligt förekommande. Arealen fuktängar (6410) ska inte minska från sin nuvarande hektaromfattning på 1,5 hektar.

Negativ påverkan

- Upphört eller minskat bete, samt utebliven röjning leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan. Dock kan en alltför kraftig röjning av buskar och träd påverka organismer som är beroende av dessa strukturer negativt. Även ett alltför intensivt betetryck kan påverka naturtypen negativt. Risken för överbete är dock inte lika stor i fuktiga marker som i torra.
- Floran påverkas negativt av spridning av gödsel, och tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Även kväveläckage från angränsande marker kan påverka naturtypen negativt. Upplag av schakt- och muddermassor i strandnära områden eller vassar kan innebära ökad näringstillförsel under lång tid och påverkar värdefulla strandmiljöer negativt. Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar kan också påverka floran negativt.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring inom naturtypen eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet kan påverka naturtypen negativt. Dikning eller andra åtgärder som grävning eller andra markingrepp kan förändra hydrologin i området och torka ut den, vilket kan vara negativt för naturtypen.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen fuktängar (6410) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som okänt, då kunskapsunderlaget för närvarande (2019) är bristande. För att säkerställa bevarandetillståndet bör en inventering av typiska arter för naturtypen utföras. Mycket tyder dock på att bevarandetillståndet för naturtypen inte är gynnsamt eftersom en stor del av den norra fuktängen består av vass och är bevuxen med träd och buskar. Det kan även behöva göras en utredning om diket som finns inom naturtypens utbredning påverkar området.

8230 – Hällmarkstorräng

Areal: Arealen 0,5 hektar är fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I den västra delen av Dagnäsön finns en brant med en intressant fauna och flora. Tjärblomster och sedumarter är karaktärsarter för bergssluttningen. Träd- och buskskiktet har på senare år etablerat sig i kantzonen. Här har tidigare fetörtsblåvinge iakttagits men den är på senare år inte återfunnen. Området har hävdats under en längre tid och idag betas marken av får.

Bevarandemål

Ljusinstrålningen och betetrycket ska vara tillräcklig för att hålla större delen av hällarna fria från moss- och lavpåväxt av igenväxningskaraktär. Det ska finna typiska arter som exempelvis mandelblomma, styvmorsviol och tjärblomster. Arealen hällmarkstorräng (8230) ska inte minska från sin nuvarande hektaromfattning på 0,5 hektar.

Negativ påverkan

- Luftföroreningar har en direkt negativ effekt på vissa arter, främst lavar och mossor, samt en indirekt effekt via en kontaminering av jord och vatten.
- Klimatförändringar som leder till förändrad konkurrenssituation där vissa arter gynnas på bekostnad av andra, bland annat igenom ett ökat jordtäckte och igenväxning generellt.
- Ändrad markanvändning, till exempel upphörd hävd
- Användning av gödning har en negativ påverkan på flera arter som är typiska för naturtypen.
- Användning av bekämpningsmedel har en negativ påverkan på flera av arterna som är typiska för naturtypen.

Bevarandetillstånd

Området med naturtypen hävdas idag (2019) genom bete och inom naturtypens utbredning förekommer ett antal typiska arter för naturtypen. Bevarandetillståndet för naturtypen hällmarkstorräng (8230) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms därför som gynnsamt.

9010 – Taiga

Areal: Arealen 99,92 hektar är fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Naturtypen förekommer på flera av öarna. På de stora öarna finns flera bestånd med naturskogsliknande barrskog, och på flera av öarna finns det gott om 150–200-åriga tallar. Det har påträffats flera arter knutna till gamla träd i området, bland annat blomkålssvamp (gammal tall), tallticka (gammal tall), stor aspticka (gammal asp) och oxtungssvamp (gammal ek). Torkan under 2018 och 2019, i kombination med de stora angreppen av granbarkborre som även skedde under de åren, har dödat en betydande mängd med gran i området. Bitvis finns det därav stora mängder död ved, främst i form av stående och liggande granar.

Bevarandemål

Arealen taiga (9010) ska inte minska från sin nuvarande hektaromfattning på cirka 99,9 hektar. Skogen ska ha naturskogskaraktär med bevarad flerskiktning och ett stort inslag av äldre träd, grova eller senvuxna träd. Död ved av olika åldrar ska finnas allmänt. Trädskiktet ska domineras av gran eller tall, andra viktiga inslag är lövträd såsom björk, asp, sälg och rönn. Det ska finnas tillräcklig föryngring av tall och lövträd, framförallt asp, i området, för att de unga träden på sikt ska kunna ersätta de äldre. Skogen ska i första hand utvecklas genom naturliga processer och småskaliga störningar som åldrande, avdöende, insektsangrepp, brand och storm. Skogen ska hysa en hög biologisk mångfald av kärlväxter, mossor, lavar, svampar, fåglar och skalbaggar. Flera typiska arter för naturtypen ska förekomma i området.

Negativ påverkan

- Avverkning, röjning, gallring utgör hot genom att lämpliga strukturer förstörs eller borttages. Även åtgärder i intilliggande områden kan vara skadliga genom att de påverkar lokalklimatet i beståndet av intresse. Undantag kan finnas där åtgärden syftar till att utveckla något annat naturvärde.
- Åtgärder som gödsling, markberedning, plantering och användandet av främmande trädslag i anslutning till området.
- All form av exploatering.
- Markskador och dikning som påverkar hydrologin och leder till att naturmiljön förändras.
- Brist på lämpliga spridningsvägar för arter knutna till liknande miljöer i det omgivande landskapet. Detta kan vara en följd av fragmentering och minskning av naturtypen i landskapet runtomkring. I den mindre skalan kan exempelvis skogsbilvägar leda till fragmentering av vissa organismers populationer, medan andra organismer påverkas negativt när skogsbestånden blir alltför isolerade i landskapet.
- Brist på dynamik. Arterna förekommer ofta bara i några få stadier i skogens utveckling. Om de dynamiska krafterna inte får verka kan det i landskapet uppstå brist på något av dessa stadier, med följd att de ingående arternas habitat försvinner. Detta gäller bland annat klimat- och väderfenomen, brand, ras, översvämning, och utbrott av vissa skadeorganismer.
- Brist på viktiga substrat i området, till exempel död ved i form av torrträd och lågor i olika nedbrytningsstadier, gamla träd med grov barkstruktur, minskat lövislag till följd av konkurrens med gran.

- Vissa organismer. Några organismer har förmågan att påverka landskapets sammansättning. Älg och annat hjortvilt som kan till exempel förhindra föryngring av vissa trädslag, exempelvis många lövträdsarter. Andra hot är arter som ännu inte observerats i landet, men som har potential att skada den naturliga floran och faunan.
- Nedfall av kemiska ämnen. Vissa kemiska ämnen har förmågan att direkt skada organismer, men kan också påverka hela naturmiljön. Så har till exempel vissa kväveföreningar den effekten att de är skadliga för svampar och lavar, samtidigt som de kan vara gödande och ge förändringar i vegetationen. Andra skadliga ämnen är svavel- och metallföreningar.

Bevarandetillstånd

Skogen inom naturtypens utbredning är på många håll gammal och innehåller viktiga strukturer för naturtypen, som stor andel död ved. Det förekommer även ett par typiska arter för naturtypen inom dess utbredning i området. Bevarandetillståndet för naturtypen taiga (9010) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms därför som gynnsamt.

9070 – Trädklädd betesmark

Areal: Arealen 8,53 hektar är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Inom området finns trädklädda betesmarker som under senare år har iordningsställts. Trädskiktet varierar mellan de olika delområdena av trädklädda betesmarker. Mestadels består de av barrträd med inslag av björk, men även enstaka ekar, varav en del grova träd finns spridda inom naturtypen. Ljusöppna gläntor förekommer också inom naturtypen, där det finns en hävdgynnad flora som utgörs av bland annat vårbrodd, liten blåklocka och kattfot.

Bevarandemål

Den trädklädda betesmarken ska vara präglad av bete, ha en varierande struktur, och ha en rik förekomst av gamla hävdpräglade träd. Igenväxningsvegetation förekommer endast sparsamt. Torrängsvegetationen och hävdpräglade buskar ska bibehållas och viss föryngring av äldre träd ska säkerställas. Arealen av områdets trädklädda betesmarker (9070) ska inte minska från sin nuvarande hektaromfattning på cirka 8,5 hektar.

Negativ påverkan

- Upphört eller minskat bete, samt utebliven röjning leder på sikt till igenväxning av buskar och träd, och utarmning av den hävdgynnade och ljuskrävande floran och faunan. Alltför kraftig röjning av buskar och träd kan dock påverka organismer som är beroende av dessa strukturer negativt. Samma gäller ett alltför intensivt betetryck. En bristande träd- och buskföryngring hotar även på sikt kontinuiteten av dessa strukturer i naturtypen.
- Floran påverkas negativt av spridning av gödsel, och tillskottsutfodring av betesdjuren ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar kan också påverka floran negativt.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.
- Avverkningar i annat än naturvårdssyfte kan påverka flertalet arter knutna till träden negativt och därmed även naturtypen negativt.
- Ett ökat graninslag kan påverka den lövbärande hagmarken negativt, ett ökat graninslag kan skugga ekarna och på sikt även ta över.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring inom naturtypen eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet kan påverka naturtypen negativt. Dikning eller andra åtgärder som grävning eller andra markingrepp kan förändra hydrologin i området, vilket kan vara negativt för naturtypen.
- Luftföroreningar från angränsande större vägar kan ha negativ påverkan på den känsliga epifytfloran av lavar och svampar som är knutna till de gamla grova ekarna

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för naturtypen trädklädd betesmark (9070) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som gynnsamt, området hävdas kontinuerligt och det finns ett par typiska arter för naturtypen vilket tyder på ett gynnsamt bevarandetillstånd.

9160 – Näringsrik ekskog

Areal: Arealen 2,22 hektar är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

På den västra delen av Dagnäsön finns ett område som har ek- och björkhagskaraktär med ett delvis ganska tätt underbestånd av hassel. Hasselbuskarna är äldre och det finns hasselticka där. Träd som förekommer är ek, rönn, oxel och hägg. I fältskiktet återfinns gulsippa, nunneört, tandrot, blåsippa, vårlök, lungört och vårärt.

Bevarandemål

Den näringsrika ekskogen ska vara olikåldrig och ha stort inslag av äldre träd och död ved. Skogen ska ha naturskogartad karaktär och hysa en hög biologisk mångfald av kärlväxter, mossor, lavar och svampar. Trädskiktet ska domineras av ek. Det ska finnas tillräcklig föryngring av ek för att unga träd på sikt ska kunna ersätta de äldre. Fältskiktet ska vara örtrikt och vårbloomingen riklig. För naturtypen typiska arter ska förekomma. Arealen näringsrik ekskog (9160) ska inte minska från sin nuvarande hektaromfattning på cirka 2,2 hektar.

Negativ påverkan

- Avverkning, röjning, gallring, städning utgör hot genom att lämpliga strukturer förstörs eller borttages. Stora gallringar medför förändringar i mikroklimatet kan exempelvis ha negativ effekt både på träd och trädlevande arter som lavar och mossor. Även åtgärder i intilliggande områden kan vara skadliga genom att de påverkar lokalklimatet i beståndet av intresse. Det kan skapa plötsligt ökat ljusinsläpp och förändringar i mikroklimatet. Undantag kan finnas där åtgärden syftar till att utveckla något annat naturvärde.
- Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket, exempelvis gödsling, markberedning, plantering och användandet av främmande trädslag.
- Brist på dynamik. Arterna förekommer ofta bara i några få stadier i skogens utveckling. Om de dynamiska krafterna inte får verka kan det i landskapet uppstå brist på något av dessa stadier, med följd att de ingående arternas habitat försvinner. Detta gäller bland annat klimat- och väderfenomen, översvämning och utbrott av vissa skadeorganismer.
- Invasion av gran eller främmande trädslag, som skuggar ekarna och på sikt kan ta över.
- Markskador och dikning. Förutom den mekaniska skadan kan hydrologin påverkas och naturmiljön förändras. Detta gäller större markskador, medan tramp sällan är negativt.
- All form av exploatering, som nya vägar, byggnader, master etcetera, vilket innebär att området fragmenteras och att värdefulla biotopstrukturer avlägsnas.
- Fragmentering. I den mindre skalan kan exempelvis skogsbilvägar leda till fragmentering av vissa organismers populationer, medan andra organismer påverkas negativt när skogsbestånden blir alltför isolerade i landskapet.
- Nedfall av kemiska ämnen. Vissa kemiska ämnen har förmågan att direkt skada organismer, men kan också påverka hela naturmiljön. Så har till exempel vissa kväveföreningar den effekten att de är skadliga för svampar och lavar, samtidigt som de kan vara gödande och ge förändringar i vegetationen. Andra skadliga ämnen är svavel- och metallföreningar.
- Ett alltför stort betestryck från vilt eller tamdjur, vilket kan förhindra föryngring av lövträd.

Bevarandetillstånd

Inom naturtypens utbredning i Natura 2000-området finns det delar av viktiga strukturer och element för naturtypen, samt ett par typiska arter för naturtypen, vilket tyder på att bevarandetillståndet är gynnsamt. Bevarandetillståndet för naturtypen näringsrik ekskog (9160) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms därför som gynnsamt. För att kunna säkerhetsställa, samt kunna göra en mer rättfärdig och bättre bedömning av bevarandetillståndet för naturtypen, skulle en inventering av typiska arter för naturtypen behöva utföras. En inventering som främst är inriktad på lavar och svampar knutna till ek, då kunskapen om förekomsten av dessa grupper är bristfällig inom området i dagsläget (2019).

1149 – Nissöga, *Cobitis taenia*

Artens förekomst är inte fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Nissöga är en relativt liten, cirka tio centimeter lång, långsträckt slingrande fisk med rader av svarta fläckar längs sidan. Munnen är liten, nedåtriktad och kantad av tre par skäggtömmar. Nissöga förekommer såväl i sjöar som i lugna partier av vattendrag. Arten är aktiv i skymningen och under nattetid. Under sin aktiva tid söker den föda på botten där den huvudsakligen livnär sig på ryggradslösa bottenlevande djur och dött organiskt material (detritus). Dagtid ligger den lilla fisken nedgrävd i botten. Nissöga förefaller inte vara särskilt kräsen när det gäller substrattyp, områden med syrefria förhållanden eller riklig metangasbildning undviks dock. Under större delen av sommarhalvåret återfinns arten nära stranden, från någon decimeter till någon eller några få meters djup, ofta i anslutning till gles växtlighet. Undersökningar i England har visat att arten under vinterhalvåret söker sig ut på djupare vatten, något som kan förmodas gälla även för svenska populationer. Leken sker under försommaren (maj-juni), ofta i anslutning till tät undervattensväxtlighet.

I Sverige är arten känd från södra ostkusten från Mälardalens vattensystem till nedre Emån, i Vänerns och Vätterns vattensystem samt i ett fåtal skånska sjöar. Nissöga kan dock förväntas finnas i alla lämpliga biotoper under högsta kustlinjen. Artens spridningsförmåga är dåligt känd, men torde normalt sett ligga i storleksordningen någon kilometer. I rapporteringen av nationell status år 2013 bedömer Artdatabanken att nissöga har god bevarandestatus. En analys av eDNA från 19 provpunkter i Båven från 2018 visar att nissöga förekommer i sjön.

Bevarandemål

Nissöga ska förekomma inom Natura 2000-området Båvenöarna och området ska kunna upprätthålla en reproducerade population av arten.

Negativ påverkan

- Förekomst av vandringshinder i vattendragen hindrar spridning och kan leda till fragmentering av bestånden.
- Försämringar av vattenkvaliteten i form av övergödning, försurning, miljögiftspåverkan, grumling eller brunifiering. Övergödning kan medföra försämrade syreförhållanden i bottarna.
- Rensning och annan fysisk påverkan, exempelvis utrivning/konstruktion av dämme, dragning av ledningar, förstärkning av broar etcetera som försämrar artens habitat genom torrläggning, överslamning till följd av ökad sedimentation, utläggning av krossmaterial med mera.
- Exploatering av strandnära miljöer och grundområden som utgör habitat för arten.
- Import av nissöga som akvariefisk kan påverka lokala bestånd negativt om de sprids till naturmiljön. Dels genom överföring av sjukdomar, dels genom inkorsning av främmande gener. Även utsättning av andra fiskarter (exempelvis laxfisk) kan leda till att bestånd slås ut.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för arten nissöga (1149) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som gynnsamt, då arten förekommer i området. Det finns dock en viss osäkerhet i bedömningen av bevarandetillståndet, då kunskapen om artens populationsutveckling är något bristfällig inom området.

1163 – Stensimpa, *Cottus gobio*

Artens förekomst är inte fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Stensimpa är en liten, cirka tio centimeter lång, spräcklig fisk med mörka tvärband. Kroppen saknar synliga fjäll och är relativt långsträckt, huvudet är kort och brett med bred framåtriktad mun. Arten förekommer i både söt- och brackvatten och föredrar strömmande vatten eller exponerade bottnar med hårda bottensubstrat (grus, sten, block). Stensimpa livnär sig huvudsakligen på bottenlevande smådjur ryggradslösa djur och fiskrom. Den är som mest aktiv under dygnets mörkare timmar. Leken äger rum från mars till juni. Hannarna hävdar revir kring en hålighet de har grävt ut under en sten och vaktar den befruktade rommen tills den kläcks.

Spridningsförmågan hos stensimpa är inte känd i detalj, men arten har visat sig ha förmåga att snabbt etablera starka och spridda bestånd i vattendrag. Stensimpa förekommer i sötvatten i hela Sverige utom i de högsta fjällområdena, samt på småländska höglandet och Öland. I rapporteringen av nationell status år 2013 bedömer Artdatabanken att stensimpa har god bevarandestatus. En analys av eDNA från 19 provpunkter i Båven från 2018 visar att stensimpa förekommer i sjön.

Bevarandemål

Stensimpa ska förekomma inom Natura 2000-området Båvenöarna och området ska kunna upprätthålla en reproducerade population av arten.

Negativ påverkan

- Förekomst av vandringshinder i vattendragen hindrar spridning och kan leda till fragmentering av bestånden.
- Försämringar av vattenkvaliteten i form av övergödning, försurning, miljögiftspåverkan, grumling eller brunifiering.
- Rensning och annan fysisk påverkan, exempelvis utrivning/konstruktion av dämme, dragning av ledningar, förstärkning av broar med mera som försämrar artens habitat genom torrläggning, överslamning till följd av ökad sedimentation etcetera.
- Exploatering av strandnära miljöer och grundområden som utgör habitat för arten.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för arten stensimpa (1163) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som gynnsamt, då arten förekommer i området. Det finns dock en viss osäkerhet i bedömningen av bevarandetillståndet, då kunskapen om artens populationsutveckling är något bristfällig inom området.

A002 - Storlom, *Gavia arctica*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Båven är ett av landets bästa häckningsområden för storlommen. Den livnär sig nästan uteslutande på fisk, och den matar sina ungar med fisk från den sjö som den häckar i. Storlommen föredrar något näringsfattiga sjöar och klart vatten med stort siktdjup, samtidigt som fisktätheten behöver vara god. Boet placeras på småöar och skär, oftast i anslutning till vattnet så att den enkelt kan komma upp och ner i vattnet. Storlommen blir köns mogen omkring fem till sju års ålder och lägger i snitt två ägg. Ruvningen påbörjas i mitten/slutet av maj och pågår i cirka fyra veckor. Den övervintrar ute till havs och en stor del av det svenska beståndet flyttar och övervintrar i Svarta Havet och östra Medelhavet. Storlommen finns i hela Sverige och det svenska beståndets storlek uppskattas till 5 500–7 000 par.

Storlomen är upptagen i Bernkonventionens bilaga II och Bonnkonventionens bilaga II, samt är fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen och räknas även som vilt.

Bevarandemål

Storlom ska förekomma inom Båvenöarna Natura 2000-område och området ska kunna upprätthålla en del av en reproducerade population av arten i länet. Storlomen ska ha möjlighet att häcka, födosöka och rasta inom Natura 2000-området.

Negativ påverkan

- Största hotet torde utgöras av mänsklig störning på häckningslokalerna under främst maj genom landning av båtar på häckningsskär, badande människor, båtsport och sportfiske. Sådan störning ökar risken för äggpredation.
- Svall från motorbåtar, vattenskotrar eller liknande som kör i höga hastigheter kan utgöra ett hot för storlommen, då svallet kan förstöra artens boplatser som oftast ligger i anslutning till vattnet.
- Andra problem utgörs av förändringar i vattenståndet till följd av regleringar som kan omintetgöra eller försena häckningen, eftersom storlommen placerar boet nära vattenytan är det känsligt för översvämningar. Den är även känslig för lägre vattenstånd då den har svårigheter att ta sig upp höga höjder på land på grund av placeringen av dess ben.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för arten storlom (A002) i Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som gynnsamt, då ett antal par årligen häckar inom området. Exakt hur många par som häckar varje år är okänt, men enligt uppgift har antalet inte förändrats. En inventering skulle dock behövas för att utreda exakt hur många par som häckar inom Natura 2000-området.

A075 - Havsörn, *Haliaeetus albicilla*

Artens förekomst är inte fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Havsörnen är vår största rovfågel, är brun till färgen och har ett vingspann på närmare 2,5 meter. Honan är i regel större än hanen. Näbben är gul och mycket kraftig. Vingarna är breda och långa, nästan rektangulära med spretiga vingpennor.

Havsörnen förekommer som häckfågel i norra och östra Europa samt i större delen av Asien (inte i den tropiska delen). Havsörnen i vårt land förföljdes av människan i nära hundra år, vilket fick till följd att den fridlystes (1924) och kategoriserades som Kronans vilt. Stammen hämtade sig men i mitten av 1900-talet minskade populationen åter till följd av miljögifter, främst DDT och PCB. Ett aktivt arbete för att rädda havsörnsbeståndet, Projekt Havsörn, drevs av Naturskyddsföreningen. Samtidigt tillkom en lagstiftning mot att använda miljögifter. Resultatet blev att antalet havsörnar i landet ökade och uppgick år 2006 till omkring 1500 individer. Den har i första hand återbesatt gamla häckningslokaler vid kusterna men har nu i allt större utsträckning börjat etablera sig vid insjöarna. Genom det ringmärkningsprojekt som genomförts sedan 1976 där alla havsörnsungar märks har man kunnat visa att alla havsörnar som återkoloniserar Sverige kommer från populationen i Östersjön. Denna ringmärkning har också visat att den lappländska populationen är helt avskild från resten av det svenska beståndet. Svenska havsörnar kan vintertid flytta söderut så långt som till Mellaneuropa. Men de kan också flytta kortare sträckor eller stanna vid häckningsområdet.

Havsörnens bo är mycket stort och tungt och används år efter år av samma par. Det placeras ofta i träd men kan också byggas på en klippavsats. Det kräver lämpliga träd i häckningsområdet, endast tallar som är minst 100 år gamla duger. Med åren växer boet som kan bli upp emot två meter i diameter. Havsörnens föda består till största delen av fisk, men den äter även däggdjur, inklusive kadaver, samt sjöfåglar. Den konkurrerar ibland med fiskgjusen genom att tvinga gjusarna att släppa bytet. Detta kan påverka fiskgjusens val av boplats på så sätt att bona placeras närmare sjön för att minska transporttiden mellan födosöksområdet och boet.

Havsörnen har efter en lång tid återvänt till Båven. Ett bo har konstaterats men det finns också ett par häckningar i sjöns närhet och dessa örnar använder regelbundet sjön för att fånga fisk. Havsörnen är rödlistad i kategorin NT (nära hotad).

Havsörn är upptagen i Bernkonventionens bilaga II och Bonnkonventionens bilaga I, samt CITES bilaga A. Arten är även fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen och räknas som vilt.

Bevarandemål

Havsörn ska förekomma inom Båvenöarna Natura 2000-område och området ska kunna upprätthålla en del av en reproducerade population av arten i länet. Havsörnen ska ha möjlighet att häcka och födosöka inom Natura 2000-området.

Negativ påverkan

- Störning från friluftslivet på häckningslokalerna under främst 1 jan – 31 juli genom landning av båtar på häckningsskär, bad, båtsport, kanotning och sportfiske har negativ påverkan på arten. Störningen ökar även risken för äggpredation. Intensiv trafik av småbåtar och mindre flygplan i känsliga fågelområden kan också inverka negativt på fåglarnas häckning.
- Avverkning av boträd eller potentiella boträd påverkar arten negativt, samt brist på lämpliga boträd vid eller omkring sjön.
- Illegal jakt på ägg, ungar eller vuxna.
- Minskad tillgång på fisk. Ökad grumling eller alg tillväxt i sjön medför sämre möjligheter för havsörnen att söka mat. Samt inverkan av miljögifter, vilket indirekt kan orsaka en minskning av havsörnsbeståndet.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för arten havsörn (A075) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som gynnsamt, då ett antal par årligen häckar i Båvens närområde och födosöker inom Natura 2000-området.

A094 – Fiskgjuse, *Pandion haliaetus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Båven är ett av landets bästa häckningsområden för fiskgjusen. Några par häckar inom objektet. Fiskgjusen bygger vanligen sitt stora risbo i toppen av en plattkronad, kraftig tall (> 90% av fiskgjusarna väljer detta) med utsikt över omgivningen. Enstaka bon kan placeras i kraftledningsstolpar, stora torn eller på stora stenar i sjöar och vattendrag. Fiskgjusen är ofta störningskänslig vid boplatsen.

Majoriteten av boplatserna påträffas i anslutning till sjö, vattendrag eller kust. Fiskgjusen lever enbart av fisk och är således beroende av tillgång till öppet vatten. Den fångar endast ytligt gående fisk, ned till maximalt en halv meters djup. Fiskgjusen fiskar i såväl eutrofa som oligotrofa sjöar liksom i större vattendrag och i grundare kustområden. Jaktframgången kan dock minska avsevärt om vattnet är alltför grumligt. I områden med enbart oligotrofa sjöar kan sämre tillgång på fisk medföra lägre reproduktion bland annat beroende på att fiskgjusarna måste jaga över större arealer (längre bort från boplatsen). Fiskgjusen kan jaga upp till någon mil från boplatsen.

I seklets början var fiskgjusen en sällsynt fågel, men efter fridlysning i slutet av 1920-talet ökade populationen fram till 1940-talet, varefter beståndet varit stabilt eller långsamt tillväxande. Antalet reproduktiva individer i Sverige skattas till 8200 (6800–9400). Historiskt sett har sjön Båven haft ett av landets tätaste bestånd av fiskgjuse med omkring 25 stycken häckande par. Idag har dock fiskgjusepopulationen minskat och uppskattas till cirka 15 par.

Fiskgjusen är upptagen i Bernkonventionens bilaga II och Bonnkonventionens bilaga II, CITES bilaga A. Arten är även fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen och räknas som vilt.

Bevarandemål

Fiskgjuse ska förekomma inom Båvenöarna Natura 2000-område och området ska kunna upprätthålla en del av en reproducerade population av arten i länet. Fiskgjusen ska ha möjlighet att häcka och födosöka inom Natura 2000-området.

Negativ påverkan

- Fiskgjusen häckar ofta vid stränder och på öar och då kan närgången båttrafik, sportfiske, bad, kanotning med mera i boets omedelbara närhet utgöra ett hot för arten eftersom den ofta är störningskänslig vid boplatsen.
- Skogsavverkning utan hänsyn till fiskgjusens boträd eller presumtiva boträd utgör också en fara för arten inom vissa områden, eftersom tillgången på lämpliga boträd då minskar. Fiskgjusen är ofta störningskänslig vid boplatsen och skogsbruk i närheten av boplats kan störa häckning.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för arten fiskgjuse (A094) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms som gynnsamt, då ett antal par årligen häckar inom Natura 2000-området eller dess närområde och födosöker inom Natura 2000-området. Fiskgjusepopulationen i Båven har dock minskat under senare år och en fortsatt minskning från dagens population riskerar att påverka bevarandetillståndet för arten negativt. För att bevarandetillståndet för fiskgjusen ska kunna upprätthållas är det därför viktigt att utvecklingen för arten bevakas och det bör även göras en kartläggning av antalet häckande par per år.

A215 – Berguv, *Bubo bubo*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Då uvarna till slut blivit fast bosatta i ett revir förblir de starkt bundna till detta. Ett normalrevir brukar vara runt fyra till sex kilometer i diameter och innehåller i allmänhet starkt växlande natur. Bobranten har en central roll i reviret. Den är som oftast mer än 20 meter hög och vänd mot sydliga riktningar, gradvis avtagande i frekvens mot öster och väster. Berguven kan i allt högre utsträckning numera också häcka på mer eller mindre plan mark intill något stort stenblock, en rotvälta eller liknande. Under de senaste årtiondena har det också blivit allt vanligare med uvhäckningar i grustag, stenbrott och även sådana i full verksamhet, industri- och siloanläggningar och andra höga byggnader. Berguv är rödlistad som Sårbar (VU) enligt den svenska rödlistan.

Under de första månaderna av våren, mars-april då äggläggningen och ruvningen sker, är honan lätt att störa och kullen kan komma i stor fara då vädret vid denna årstid ofta är både kallt och vått. Naturliga fiender till äggen och sedan ungarna på bohyllan är utöver olämplig väderlek annars mård, räv och grävling.

Berguven är upptagen i Bernkonventionens bilaga II och CITES bilaga A. Arten är även fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen och räknas som vilt.

Bevarandemål

Berguv ska förekomma inom Natura 2000-området Båvenöarna och området ska kunna upprätthålla en del av en reproducerade population av arten i länet. Berguven ska ha möjlighet att häcka i Båvensöarnas närområde och födosöka inom själva Natura 2000-området.

Negativ påverkan

- De sydvända häckningsbergen visade sig tidigt attraktiva för snabbt ökande fritidsbebyggelse, som länge kom att utgöra det allvarligaste hotet mot många boplatser.
- Uvens dragning till ganska bebyggda och befolkade trakter gör dödsriskerna stora både då det gäller ledningsnät, biltrafik och järnvägar.
- Berguven är känslig för störning under häckningsperioden som infaller i 1 feb – 31 aug.

Bevarandetillstånd

I dagsläget (2019) saknas det aktuella häckningsuppgifter om arten inom Båvenöarnas närområde, och kunskapen om artens förekomst inom Natura 2000-området är bristfällig. Bevarandetillståndet för arten berguv (A215) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms därför som okänt.

A236 – Spillkråka, *Dryocopus martius*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Spillkråkan lever i barr- eller blandskog men även i ren lövskog (exempelvis bokskog). Spillkråkan är något av en nyckelart i boreala och nemoboreala skogsekosystem genom att den årligen producerar ett stort antal bohål lämpliga för större hålhäckande fåglar och däggdjur som inte själva förmår att mejsla ut sitt bo. Spillkråkan behöver tillgång på lämpliga häckningsplatser, främst i form av grov asp, tall eller bok. I södra och mellersta Sverige råder ingen uttalad brist på lämpliga häckningsträd, däremot kan tillräckligt grova stammar saknas i stora delar av Norrland där skogsbruket är mera intensivt och tillväxten sämre. För att spillkråkan skall häcka måste stamdiametern i brösthöjd överstiga 30 centimeter för asp och 40 centimeter för tall. Medelåldern på utnyttjade tallar är i Småland 115 år, Uppland 170 år, Dalarna 187 år och i Gästrikland 239 år. Det behöver även finnas tillgång på lämplig föda i form av vedlevande insekter och myror för att arten ska trivas i ett område. Den födosöker ofta lågt i träd, på stubbar med mera, gärna i rotrötad gran efter hästmyror. I skogarna inom Natura 2000-området Båvenöarna finns lämpliga häckningsplatser för spillkråka och det finns rikligt med lämpliga träd och stubbar för arten att födosöka i.

Beståndet av spillkråka i landet uppskattades till 29 000 par vid senaste beräkningen 2012, men osäkerheten är relativt stor. Varje par utnyttjar 400 till 1 000 hektar skog beroende på skogens kvalitet (glesast i ensartade norrlandsbarrskogar). I en optimal biotop finns dock betydligt tätare populationer (ett par/100 ha).

Spillkråka är upptagen i Bernkonventionens bilaga II, samt är fridlyst enligt 4 § Artskyddsförordningen och räknas som vilt.

Bevarandemål

Spillkråka ska förekomma inom Båvenöarna Natura 2000-område och området ska kunna upprätthålla en del av en reproducerade population av arten i länet. Arten ska ha möjlighet att häcka och födosöka inom Natura 2000-området.

Negativ påverkan

- Det största hotet mot spillkråkan är skogsbruket och näringsens allt större krav på skogsråvara. Minskad lövandel, ökad granandel och mera homogena bestånd i södra och mellersta Sverige missgynnar arten. Även minskad medelålder i bestånden i intensivt brukade trakter kan påverka arten negativt då tillgången på lämpliga boträd minskar.
- Spillkråkan missgynnas med största säkerhet av stubbrytning och GROT-uttag (Grenar Och Toppar) då arten i stor utsträckning livnär sig på hästmyror som lever i stubbar och trästockar.

Bevarandetillstånd

Spillkråkan rapporteras årligen i Båvenöarnas närområde och det finns gott om lämpligt habitat inom Natura 2000-området, vilket tyder på att arten även förekommer inom själva området. Bevarandetillståndet för arten spillkråka (A236) inom Natura 2000-området Båvenöarna bedöms därför som gynnsamt.

Dokumentation

Referenser

ArtDatabanken 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015.

Artportalen. Rapportsystem för växter, djur och svampar. <https://www.artportalen.se/>

Gustafsson, A. 2008. Skötselplan för Båvenöarnas naturreservat. Länsstyrelsen i Södermanlands län. Daterad 2008-06-19, Dnr 521-11532-2005.

Ljungberg, P. 2016. Inventering av stormusslor, med fokus på djupa vattendrag och vattendrag med begränsad sikt, i Södermanlands län 2016. Rapport från Aquacom.

Lundberg, T. von Proschwitz & J. Bergengren. 2004. 11. Inventering av musselfaunan i Nyköpingsån vid Sibro, Nyköpings kommun, 2004. Meddelanden från Göteborgs Naturhistoriska Museum: Nr 11: 2004.

Länsstyrelsen i Södermanlands län. 2011. Inventering av makrofyter i Södermanlands län 2005–2010. Rapport 2011:10, ISSN: 1400 – 0792.

Miljödata MVM, Sveriges Lantbruksuniversitet. En webbtjänst med mark, vatten och miljödata. <http://miljodata.slu.se/mvm/>

Naturvårdsverket. 2011. Vägledning för svenska arter och naturtyper inom Natura 2000. <https://www.naturvardsverket.se/Stod-i-miljoarbetet/Vagledning/Skyddad-natur/Natura-2000/>

Nordfelt, S. 2016. Vattenväxter i sjöar, 2009–2014, Båven, Bårsten, Dunkern, Eklången, Harpsundssjön, Högsjön, Uren, Virlången. Länsstyrelsen i Södermanlands län, Rapport 2016:1.

SMHI Vattenwebb <https://vattenwebb.smhi.se/>

Vatteninformationssystem Sverige. <https://viss.lansstyrelsen.se/>

Artfakta. <http://artfakta.artdatabanken.se>.

Wenche Eide (red.) 2014. Arter och naturtyper i habitatdirektivet – bevarandestatus i Sverige 2013. ArtDatabanken SLU, Uppsala.

Bilagor

Exempel på arter i Båvenöarna Natura 2000-område

Exempel på arter som har noterats i Båvenöarna Natura 2000-område (inom parentes anges eventuell rödlistekategori, samt i förekommande fall typisk art (TA) för naturtypen/-erna)

Fiskar:

Abborre, *Perca fluviatilis*
Björkna, *Blicca bjoerkna*
Braxen, *Abramis brama*
Färna, *Squalius cephalus*
Gädda, *Esox lucius*
Gärs, *Gymnocephalus cernuus*
Gös, *Sander lucioperca*
Lake, *Lota lota* (NT)
Löja, *Alburnus alburnus*
Mal, *Silurus glanis* (VU)
Mört, *Rutilus rutilus*
Nissöga, *Cobitis taenia*
Nors, *Osmerus eperlanus*
Ruda, *Carassius carassius*
Sarv, *Scardinius erythrophthalmus*
Sik, *Coregonus lavaretus*
Siklöja, *Coregonus albula* (TA)
Stensimpa, *Cottus gobio*
Sutare, *Tinca tinca*
Ål, *Anguilla anguilla* (CR)

Ryggradslösa djur:

Större kustflickslända, *Ischnura elegans*
Sjöflickslända, *Enallagma cyathigerum*

Kärlväxter:

Blåsippa, *Hepatica nobilis*
Gropnate, *Potamogeton berchtoldii*
Gulsippa, *Anemone ranunculoides* (TA)
Gullviva, *Primula veris* (TA)
Hartmansstarr, *Carex hartmanii* (VU, TA)
Hornsärv, *Ceratophyllum demersum*
Hårslinga, *Myriophyllum alternifolium*
Korskovall, *Melapyrum cristatum* (NT, TA)
Kråklöver, *Comarum palustre*
Mörk lungört, *Pulmonaria obscura* (TA)
Notblomster, *Lobelia dortmanna* (TA)
Nålsäv, *Eleocharis acicularis* (TA)
Ormbär, *Paris quadrifolia*
Rutlåsbräken, *Botrychium matricariifolium* (VU)
Sjöfräken, *Equisetum fluviatile*
Sprängört, *Cicuta virosa*

Strandpryl, *Plantago uniflora* (TA)
Styvt braxengräs, *Isoetes lacustris* (TA)
Svalting, *Alisma plantago-aquatica*
Svart trolldruva, *Actaea spicata* (TA)
Tandrot, *Cardamine bulbifera*
Vattenpest, *Elodea canadensis*
Vattenpilört, *Persicaria amphibia*
Veketåg, *Juncus effusus*
Vekt braxengräs, *Isoetes echinospora* (TA)
Vårärt, *Lathyrus vernus* (TA)
Vätteros, *Lathraea squamaria*

Kransalger:

Glansslinke/mattslinke, *Nitella flexilis/opaca*
Papillsträfsse, *Chara virgata*

Mossor:

Guldlockmossa, *Homalothecium sericeum* (TA)
Spjutmossa, *Calliergonella cuspidata*
Stor näckmossa, *Fontinalis antipyretica*
Stor fickmossa, *Fissidens adianthoides*

Svampar:

Oxtungssvamp, *Fistulina hepatica* (NT)
Stor aspticka, *Phellinus populicola* (NT, TA)
Tallticka, *Phellinus pini* (NT, TA)
Blomkålssvamp, *Sparassis crispa*
Gränsticka, *Phellinus nigrolimitatus* (NT, TA)

Fåglar:

Fiskgjuse, *Pandion haliaetus* (TA)
Storlom, *Gavia arctica* (TA)
Spillkråka, *Dryocopus martius* (NT) (TA)
Havsörn, *Haliaeetus albicilla*

Insekter:

Sotsandbi, *Andrena nigrospina* (NT)
Hårgökbi, *Nomada villosa*
Glanssandbi, *Andrena nitida* (VU)
Fibblesandbi, *Andrena fulvago* (NT)
Dvärgsandbi, *Andrena nanula* (VU)
Blodsandbi, *Andrena labiat*

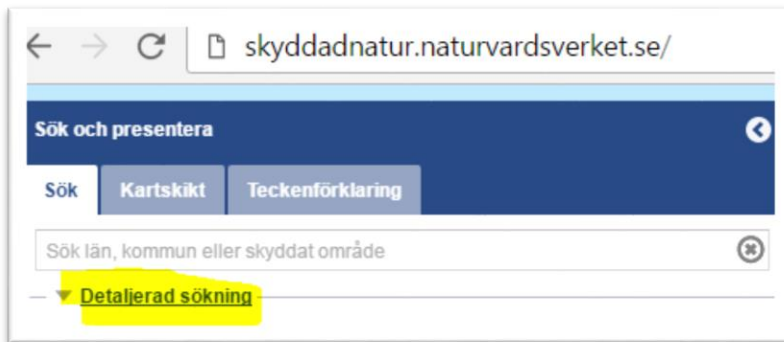
Länstyrelsen Södermanland © Lantmäteriet Geodatasamverkan

Karttjänst Skyddad natur

<http://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>

För att få en bild av var i respektive Natura 2000-område naturtyperna finns kan Naturvårdsverkets karttjänst Skyddad natur användas.

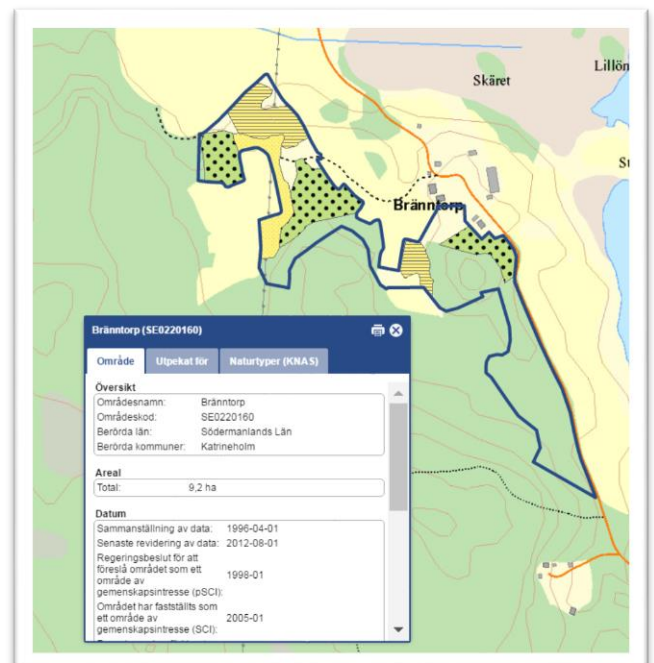
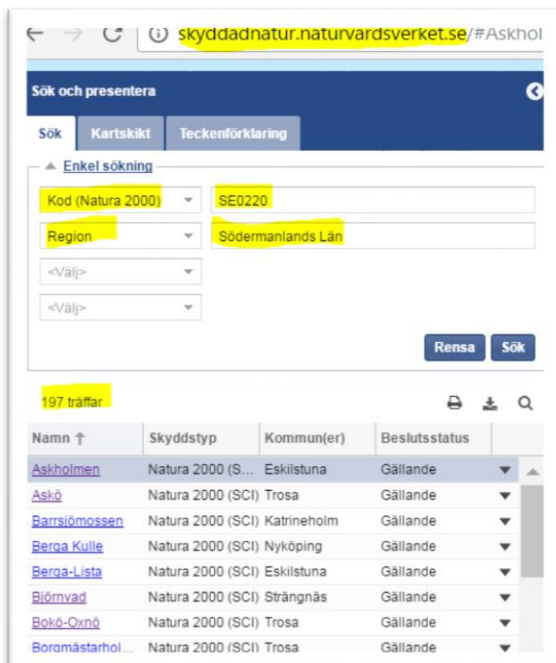
Välj "Detaljerad sökning"

Välj alternativ *Kod (Natura 2000)* skriv in SE0220

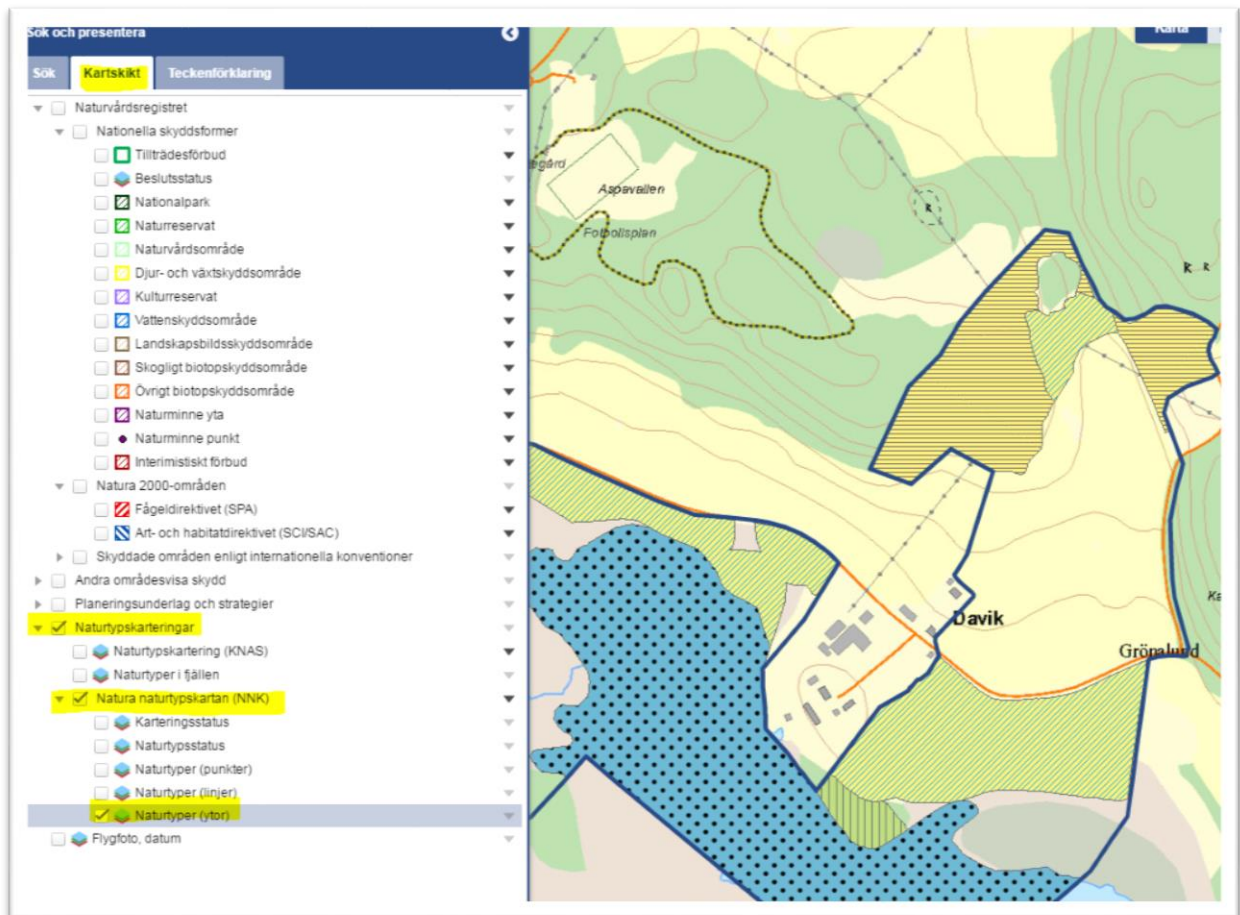
Välj *Region* och sök fram Södermanlands län

Sök, det ska bli 197 träffar. När man klickar på ett av namnen i listan kommer man dit i kartan.

För att se Naturtyper för områdena i kartan gå in på fliken "Kartskikt".

Avmarkera allt i *Naturvårdsregistret*. Det är endast *Naturtypskarteringar* > *Natura naturtypskartan (NNK)* > *Naturtyper (ytor)* som ska vara markerade. Klicka sedan i kartan på den naturtyp du vill veta mer om så kommer en informationsruta upp i fönstret.

Karttjänst VISS Vattenkartan – avrinningsområden

<https://viss.lansstyrelsen.se/Maps.aspx>

I denna karttjänst går det bl.a. att se utbredningen av avrinningsområden.

1) Öppna Vattenkartan:

VISS Vatteninformationssystem Sverige

Avancerad sök Kartor Hämta data Om VISS

Kartgalleri

Välj karta utifrån dina behov. Kartgalleriet kommer att fyllas på efterhand. En hjälp för kartorna finns här.

- Vattenkartan (ny plattform)**
Samma innehåll som den gamla Vattenkartan men med ett nytt utseende baserat på ny teknik - fungerar i de flesta webbläsare och mobila enheter. Om man inte behöver verktyg som utskrift mm. går det att öppna kartan i ett enklare utförande, öppna kartan.
- Enkla kartan**
Kartan kan även öppnas i [enklare utförande](#) vilket passar bra för mindre skärmar. Innehåller statusklassningar, mjölkvalfetsnormer och indelning av vatten.
[Filen om enkla kartan](#)
- Påverkanskällor**
Kartan visar nya bedömningar av påverkanskällor från tredje förvaltningscykeln. Konnektivitet, hydrologisk regim och morfologiskt tillstånd visas inte då de kommer att kompletteras våren 2019.
- Vattenmyndighetens data på GeodataKatalogen**
Hämta hem geodata från VISS på Länsstyrelsens Geodatakatalog. Det som finns tillgängligt är statusklassningar, vattenförekomster samt mjölkvalfetsnormer. Geodatan hittas lättast genom att filtrera på ansvarig organisation och markera Vattenmyndigheterna. Filerna tillhandahålls i shapeformat med referenssystemet SWEREF 99 TM. Det finns också lyrfiler (ArcGIS 10.3 format).
- Kraftigt modifierade vatten samråd (avslutat)**
Karta som visar de vatten som omfattades av samrådet om förslag till mjölkvalfetsnormer för kraftigt modifierade vatten 2/5-30/9 2018 (samrådet är avslutat, läs mer på [Vattenmyndigheternas webbsidor](#)).

Webbmaster: viss-support@lansstyrelsen.se
Cookiepolicy VISS Öppna API

VATTENMYNDIGHETENA Länsstyrelserna Havs och Vatten myndigheten

2) Zooma in till önskat område i kartan och kryssa i lagren under "Avrinningsområden" som finns längst ner under "Vattenförekomster och övrigt vatten":

Lagerlista

Sök i lagerlista

- Övervakning
- Åtgärder och påverkan
- Vattenförekomster och övrigt vatten** ...
 - Vattenförekomster (2017-2021)
 - Vattenförekomster och övrigt vatten - (2010-2016)
 - Vattenförekomster och övrigt vatten - (2004-2009)
 - Avrinningsområden**
 - SMHI huvudavrinningsområden (2016) ...
 - Vattenförekomst avrinningsområden ytvatten (VARO) ...
 - SMHI delavrinningsområden (2016) ...
- Miljö kvalitetsnormer 2016-2021 ...
- Statusklassningar och bedömningar 2010-2016
- Skyddade områden enligt vattenförvaltningsförordningen ...
- Skyddade områden - miljöbalken ...
- Typindelning ...
- Administrativa områden ...
- Havsmiljödirektiv ...
- Vattendirektivet Norge (NVE) ...
- Vattendirektivet Finland (SYKE) ...
- Topografiska webbkartan nedtonad
 - Topografiska Webbkartan Nedtonad ...
- Ortofoton ...
 - Ortofoto ...